

בג"ץ 9733/03

בבית המשפט העליון
בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בעניין: מוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר – ע.ר.
ע"י ב"כ עוה"ד יוסי וולפסון ו/או לאה צמל ואח'
מהמוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
רח' אבו עוביידה 4 ירושלים
טל. 02-6283555 פקס: 02-6276317

העותרת

-נגד-

1. מדינת ישראל
2. צבא הגנה לישראל
3. שירות הביטחון הכללי
4. משטרת ישראל
5. מפקד מתקן הכליאה המכונה "מתקן 1391"
באמצעות פרקליטות המדינה

המשיבים

תגובת המשיבים לבקשה להורות על מתן פרטים נוספים

1. העותרת מבקשת כי בית המשפט יורה למשיבים למסור פרטים נוספים בנוגע לכתב התשובה שהוגש על ידם ביום 20.5.2004 בעתירה זו.
2. טוענת העותרת, כי פנייתה למשיבים מיום 1.6.04 לקבלת פרטים נוספים נענתה על ידם ביום 6.7.04 "באופן חלקי או מתחמק" ולפיכך היא מבקשת כי המשיבים יוסיפו פרטים נוספים, כמפורט בבקשתה שהובאה בפני בית המשפט הנכבד.

עמדת המשיבים - מבוא כללי

3. לדעת המשיבים, הפרטים הנוספים אותם מבקשת העותרת לקבל **חורגים ממסגרת הדיון בעתירה**, כפי שנקבעה בצו על תנאי שהוציא בית המשפט הנכבד, והם מהווים למעשה **שאלון** אודות המתקן, עברו ההיסטורי, העצורים שהוחזקו בו בעבר וכדומה. זאת ועוד, יש בבקשת העותרת משום ניסיון להוציא מן העותרת פרטים באשר לטעמים הביטחוניים להחזקת העצורים במתקן שמיקומו סודי, למרות שהובהר כי מדובר בנושא **חסוי**, שלא ניתן להרחיב לגביו אלא במעמד צד אחד.

מטרות אלה, הן מטרות **זרות** למטרות שלשמן ניתן לבקש פרטים נוספים, ועל כן לא נענו בקשות אלה ע"י המשיבים.

כדי להסביר האמור לעיל, נביא בקצרה השתלשלות העניינים בנושא דנן.

4. מלכתחילה, העותרת הגישה שתי עתירות קודמות בעניינם של עצורים פרטניים שהוחזקו בעבר במתקן 1391. זמן רב לפני מועד בירור העתירות, עזבו עצורים אלה את המתקן ועל כן הפכו העתירות ל"תיאורטיות".

בפסק דינו של בית המשפט הנכבד מיום 7.9.03 בשתי עתירות אלה (בג"ץ 8696/02 שאהין נ' מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית ובג"ץ 10327/02 ג'דאללה נ' מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית), ציין בית המשפט בהקשר זה כדלקמן:

"בנסיבות אלו הצענו לבאת כוח העותרים לחזור בה מן העתירה, תוך שמירת זכותה לשוב ולפנות לבית המשפט בשם המוקד להגנת הפרט בעתירה חדשה, שמטרתה להעמיד לבירור את שאלת חוקיותו של מיתקן מעצר שמקום הימצאו מוגדר על ידי המדינה כחסוי. מקובל עלינו כי עתירה כזאת - אם תוגש - תהא ראויה להידון גם שלא בהתייחס לענייניו של פרט מסוים שנכלא במיתקן המעצר האמור".

5. ואכן, בהמשך להחלטה דלעיל של בית המשפט הנכבד, הגישה העותרת ביום 2.11.03 עתירה זו בפני בית המשפט הנכבד. עם זאת, בכתב עתירתה ביקשה העותרת להרחיב את מסגרת הדיון שהוצעה בפסה"ד הנ"ל, ועל כן העלתה בפני בית המשפט הנכבד ערב רב של טענות כנגד מתקן 1391, לרבות טענות של עצורים שנכלאו בעבר במתקן 1391, טענות באשר ליחס למוחזקים בו, טענות באשר לתנאי המעצר במתקן ועוד.

6. בהחלטתו מיום 1.12.2003 שב בית המשפט הנכבד וצמצם, בצו על תנאי שיצא תחת ידו, את מסגרת הדיון בעתירה זו לשאלה עקרונית אחת בלבד, שרק לגביה ניתן צו על תנאי. כלשון בית המשפט:

”צו על תנאי - אך ורק לענין סודיות מיקומו הפיזי של המתקן המכונה מתקן 1391”

7. המשיבים סבורים, כי העמידו בתגובה המקדמית לעתירה ובכתב התשובה שהוגש מטעמם את התשתית המלאה הנדרשת לבירורה של עתירה זו, בהתאם לצו על תנאי שהוציא בית המשפט הנכבד.

זאת ועוד, ככל שביקשה העותרת פרט נוסף או הבהרה באשר לפרטים שנמסרו בכתב התשובה, שלדעתה חסר לה לצורך בירור העתירה - מסרוהו המשיבים במסגרת המענה המפורט שנתנו לפנייתה של העותרת לקבלת פרטים נוספים ביום 6.7.2004, ככל שפרט זה נמצא רלוונטי למסגרת הדיון בעתירה, ככל שנמצא כי הוא מסוג הפרטים שיש למוסרם במסגרת הליך של בקשת פרטים נוספים וככל שנמצא כי מדובר בפרט שאינו חסוי (ראו נספח ע/73 לבקשה לפרטים נוספים).

8. כעולה מהחלטתו של בית המשפט הנכבד מיום 1.12.2003, השאלה העומדת על הפרק היא שאלה משפטית באשר לפרשנותו של הדין, היא השאלה, האם מותר לשמור בסוד את מיקומו הפיזי של מתקן מעצר כלשהו. לעומת זאת, תנאי המעצר במתקן, נהליו, מבנהו הפיזי, עברו ההיסטורי ומפעיליו, אינם עומדים על הפרק; השאלה הנבחנת בעתירה זו נוגעת אך ורק לחוקיות סודיות מיקומו של מתקן זה.

לכן, ככל שהעלתה העותרת טענות ביחס לעוולות, לדידה, שנגרמו לעצורים במתקן בשל נהליו, התנהגותם של בעלי תפקידים בו, ושאר טענות, הפנה בית המשפט הנכבד את העותרת להגיש תלונות קונקרטיות לגורמים המוסמכים וצמצם את הצו על תנאי שניתן על ידו לשאלה המשפטית בלבד העומדת על הפרק.

אלא שהעותרת לא אמרה נואש, והיא מבקשת להחזיר אל עתירתה דברים שאינם מצויים עוד לפתחו של בית המשפט, ושאינם נדרשים לבירור הסוגיה המשפטית העומדת על הפרק. צעד זה אינו לגיטימי ואין ליתן לו יד.

9. כתשתית הנדרשת לדיון בשאלה המשפטית המצויה לפתחו של בית המשפט הנכבד, עומדת הצהרתה של המדינה, כי היא מקפידה ותקפיד לתת לנחקרים במתקן 1391 את "סל זכויותיהם" על פי הדין, הן מבחינת הליכי החקירה המתנהלים כנגדם והן מבחינת תנאי

מעצרים, וכי הפרט היחיד שאינו נמסר לעצורים הוא מיקומו הפיזי של המתקן בו הם שוהים על מפת המדינה, וזאת מטעמים של בטחון המדינה.

10. לדעת המשיבים, לצורך בירורה של עתירה עקרונית זו, לא נדרשים שום פרטים עלבדתיים נוספים אודות מתקן 1391, מעבר לאלה שנמסרו לעותרים בכתב התשובה של המדינה ובמענה לבקשתם לפרטים נוספים.

11. אלא שהעותרת עושה כל מאמץ להרחיב את מסגרת הדין, ובבקשתה הנוכחית היא מבקשת לקבל מאות פרטים, כדלקמן

א. הוראות הדין מכוחו הוחזקו כלואים במתקן 1391 לפני הכרזתו כבית סוהר צבאי.

ב. תנאי המעצר להם זוכים העצורים הכלואים במתקן 1391.

ג. זהות החוקרים במתקן 1391 ושאלת השתייכותם לחיל המודיעין בצה"ל.

ד. פירוט בדבר מספרם של העצורים שהוחזקו במשך השנים במתקן 1391 ומשך החזקתם של כל העצורים במתקן.

ה. העברת הנהלים שעניינם תנאי החזקה במתקן 1391.

ו. פרטים נוספים אודות הביקורות הנערכות במתקן 1391.

ז. פרטים אודות דיונים משפטיים שהתנהלו במתקן 1391 בעבר להארכת מעצר.

ח. פרטים נוספים אודות תנאי כליאתם של העצירים מצטפא דיראני ועבד אל-כרים עוביד.

ט. שימוש בפראקטיקה במתקן 1391 להוליד עצורים באופן שלא יכירו את מבנה המתקן.

י. פירוט כלל הזכויות שניתנו לעצורים שהוחזקו במתקן 1391 בשש השנים האחרונות.

יא. בירור זכותם של שרי ממשלת ישראל לבקר במתקן 1391.

יב. האם מתקן 1391 היה מצוי בכל משך השנים באותו המיקום והאם המדובר במתקן שהיה בעבר בגדרה?

דא עקא שפרטים אלה אינם נחוצים כלל לצורך בירור השאלה היחידה שלגביה הוצא צו על תנאי - ועל כן דין הבקשה להדחות.

12. בהקשר זה נוסף, כי בקשות רבות של העותרים לקבל פרטים נוספים נובעות מטענות שיש להם לגבי חריגה מנהלים או להתנהגות פסולה אחרת שבוצעה - לטענתם - במתקן.

אף אם נניח, לצורך הדיון בלבד, כי במקרה מסוים במתקן 1391 בוצעה, לכאורה, חריגה כלשהי מנהלים, או שיש צורך לתקן במתקן נהלים מסוימים או שקיים צורך בבקרה אחרת על פעילותו - הרי שהפתרון לכך נעוץ בתיקון הפגם שנמצא ו/או נקיטת הצעדים המתאימים כנגד המעורבים, לפי העניין, ואין לכך כל קשר לשאלת החובה הנטענת לגילוי מיקום המתקן, שהיא העומדת בלב הצו על תנאי שהוצא בעתירה.

לא בכדי סירב ביהמ"ש להוציא צו על תנאי בעניינים אלה. ממילא, כל בקשה לפרטים נוספים הנוגעים לעניינים שכאלה - דינה לחדות.

13. חוששנו, כי מטרתה האמיתית של בקשת העותרת - ולו בחלקה - הינה להביא את המדינה לחשיפת סודותיה, בגינם מבקשת היא לשמור על סודיות מיקומו של המתקן. לכך אין להסכים.

14. לא זו אף זו; לדעת המשיבים, בקשתה זו של העותרת נועדה גם לעקוף את החלטתו המפורשת של בית המשפט מיום 1.12.2004, שלא להוציא תחת ידו צו ביניים שנתבקש על ידה בעניינים אלה במפורש. וכך ביקשה העותרת בזמנו:

"עוד יתבקש בית המשפט הנכבד להורות למשיבה 1 לפרט מיהם כל הגופים אשר עשו שימוש במתקן המכונה "מתקן 1391", בין גופים שפעלו מטעמה ובין גופים שאינם שייכים לה אך פעלו ברשותה, איזה שימוש עשו בו, ומתוקף מה עשו שימוש זה".

15. כזכור, החליט בית המשפט הנכבד ביום 1.12.2003 כי יינתן צו על תנאי לעניין השאלה המשפטית העקרונית בלבד, הנוגעת לחוקיות מיקומו של מתקן כליאה שמיקומו מוגדר על ידי המדינה כחסוי, וקבע במפורש, כי:

"לא יינתן צו ביניים"

16. כעת, עוקפת העותרת בבקשתה את החלטתו המפורשת של בית המשפט הנכבד ומביאה בפניו את אותה הגברת, בשינוי אדרת; במקום בקשתה לצו ביניים, שנדחתה על ידי בית

המשפט הנכבד - מגישה היא בקשה להורות על מתן פרטים נוספים לגבי אותם עניינים עצמם.

17. בעשותה כן, העותרת גם אינה מציינת בפני בית המשפט הנכבד כי המדובר בבקשה אשר הונחה על ידה בפני בית המשפט הנכבד במסגרת הליך זה ממש, נדונה - ונדחתה.

18. די בכל אלה, לדעת המשיבים, כדי לדחות את הבקשה בכללותה.

למרות האמור, נידרש בהמשך גם לכל פרט הנכלל בבקשה לגופו, אלא שתחילה נציג בתמצית התשתית המשפטית הרלוונטית לדיון זה.

התשתית המשפטית

19. משפנה בעל דין לקבל פרטים נוספים ולא זכה למענה, או שהמענה נראה לו בלתי מספיק, רשאי הוא לפעול בהתאם לתקנה 12 לתקנות סדר הדין בבית המשפט הגבוה לצדק תשמ"ד – 1984, הקובעת:

"לא קיבל בעל דין פרטים נוספים שדרש ... או הפרטים שניתנו נראו לו בלתי מספיקים, רשאי הוא, ... להגיש לבית המשפט או לרשם בקשה לצוות על מתן פרטים נוספים ובית המשפט או הרשם רשאי לצוות על מתן אותם פרטים נוספים שימצא לנכון ותוך המועד שיקבע; הודעה על בקשה שהוגשה כאמור תומצא לכל בעל דין".

20. שתי מטרות להליך של בקשת פרטים נוספים - הראשונה, צמצום והגדרה של הנקודות השנויות במחלוקת. השניה - הבהרת עמדת בעל דין כדי לאפשר לצד שכנגד לכלכל צעדיו ולמנוע הפתעה [ראה: י' זוסמן, **סדר הדין האזרחי** (מהדורה שביעית, 1995), ע' 370 – 372 וראה גם בשג"ץ 20/87 **אזוב נ' שופט בית משפט השלום בירושלים**, ד"ר שלח ז"ל (לא פורסם)].

21. כפי שציינה העותרת בבקשתה, בבג"ץ 339/87 **ח"כ יאיר צבן נ' השר לענייני דתות** (לא פורסם - ההחלטה מובאית בספר ר' הר זהב, **סדר הדין בבית המשפט הגבוה לצדק** (הוצאת בורסי, ת"א 1991, ע' 233) נקבע שמטרת בקשת הפרטים הנוספים היא להבהיר דברים הכלולים בעתירה או בתצהיר התשובה:

"אשר בלעדי הבהרה יישארו סתומים, דו משמעיים, סתמיים מדי או בלתי מובנים" (שם, בע' 233).

אולם, דומה שראוי היה להביא גם את המשכה של החלטה זו, המצביע גם על היקפה של בקשה שכזו:

"מכאן הקו החוצץ בין המוסד הדיוני של השאלונים לבין הבקשה לפרטים נוספים ומפורטים יותר, כאשר אלו האחרונים לא נועדו לפתיחת תחום חדש אלא להבהרתו ולפיתוחו של נושא שנדון בכתבי בי-דין וטרם נתבהר כדבעי" (שם, שם).

22. מן האמור עולה, כי בקשת פרטים נוספים אינה שאלון ותכליתה אינה להביא את הצד שכנגד לגלות סודותיו. כך נפסק גם בענין אחר:

"אם עולה מהבקשה, שהפרטים הנוספים המבוקשים, גם אם הם עולים מהעתירה ומחתצהירי, מטרתם היא לאלץ את הצד שכנגד שיפתח לפני המבקש את כספת ראיותיו, וכשפרטים אלה משמשים כסוד לשאלון או לניסיון להביא את הצד שכנגד שיגלה מסודותיו, לא יושיט בית המשפט את ידו למבקש ולא יעזור לו על-ידי כך להפיק תועלת לעצמו מעבר לנדרש לשם בירור העתירה. בית המשפט יצווה על מתן הפרטים הנוספים אך ורק כדי לאפשר למבקש להתגונן כהלכה מפני העתירה" (בשג"ץ 58/86 מורגנשטרן נ' מורגנשטרן, פ"ד מ(2) 246, 249).

ובהמשך -

"לסיכום: הכלל היסודי קובע, שכל צד חייב להביא לפני בית המשפט את העובדות המלאות הנוגעות לעניין. אם הצד שכנגד סבור, שאחד מהנימוקים - הן של חוק והן של עובדה - בתצהיר של הצד שכנגד לא הובא בצורה מושלמת, או שטעון הוא פירוש נוסף, יכול הוא לבקש מהמצחיר את השלמת הנימוק או את פירושו, וזאת אך ורק על-ידי השימוש בפרטים הנוספים, אשר יביאו להצגת מסכת העובדות הנוגעות לעניין כשהן שלמות ומפורשות. הפרטים הנוספים הם המכשיר היחיד, שבאמצעותו יכול בעל הדין לברר את העובדות, אולם עלינו לזכור, שמטרתם היא הבהרה וצמצום של העובדות שבעתירה ולא הרחבתה עד כדי פרישת היריעה המכסה את כל הנושא, ובוודאי שלא יתקבל על הדעת, שבאמצעות מכשיר הפרטים הנוספים יוכל המבקש להכות את הצד שכנגד ולהוציא

ממנו את שיכול היה לקבל, אילו יכול היה לחקור אותו חקירה נגדית" (שם, שם).

23. זאת ועוד; היקף הפרטים הנוספים מוגבל רק לנושאים עליהם יצא צו על תנאי:

"מנגנון הפרטים הנוספים נועד לשרת את הדיון בעתירה כפי שהיא מונחת בפני בית המשפט. מסגרת הדיון נקבעת על ידי בית המשפט על פי הצו על תנאי המוצא על ידו. מכאן - שאלה הנשאלת במסגרת דרישה לפרטים נוספים אינה יכולה לחרוג ממסגרת העניינים הכלולים בצו על תנאי ובכל מקרה עליה להיות רלבנטית לענין הנדון כפי שהוא עומד לדיון בפני בית המשפט על פי הצו על תנאי"

(בשג"ץ 20/87 אזוב נ' שופט בית המשפט השלום בירושלים, ד"ר שלח ז"ל (לא פורסם)).

; ועוד;

"הצו על תנאי שיצא בעתירה זו צר בהיקפו מהמבוקש בעתירה והוגבל לענין אחד בלבד... על שאלה זו ניתן תצהיר התשובה ויש לבחון את הבקשה לפרטים נוספים באותה מסגרת".

(בשג"ץ 182/86 (בג"ץ 64/86) ד"ר ראובן וסרקרוג נ' ועדת הבחינה של המועצה המדעית ואח' (לא פורסם) - ההחלטה מובאת בספר ר' הר זהב, סדר הדין בבית המשפט הגבוה לצדק (הוצאת בורסי, ת"א 1991, ע' 212, בע' 213).

24. בבקשתה טוענת העותרת, כי משאזכרו פרטים מסוימים בתצהיר התשובה של המשיבים, נדרשים המשיבים לפרוש את מכלול הנתונים הנוגעים לענין, ולא היא. כפי שנפסק:

"...טענתו של בא כח העותרת כי כל עניין הנזכר בתצהיר תשובה הינו נושא לפרטים נוספים - מרחיקת לכת במיקצת. אין די באזכרתו עניין בתצהיר התשובה כדי שניתן יהיה לבקש לגביו פרטים נוספים. יש צורך לבחון אם העניין הנזכר בתצהיר התשובה נוגע לגדר העניינים העומדים לדיון על פי הצו על תנאי שניתן. יש צורך לבדוק גם אם הפרטים המבוקשים הם בגדר פרטים נוספים או שהבקשה הינה, במהותה, בקשה לגילוי מסמכים, שאלון או חקירה נגדית"

(בשג"ץ 54/87 (בג"ץ 444/87) מנורה איזו אהרון בע"מ נ' עירית חיפה ואחי' (לא פורסם) - ההחלטה מובאת בספר ר' הר זהב, **סדר הדין בבית המשפט הגבוה לצדק** (הוצאת בורסי, ת"א 1991, ע' 235, בע' 237).

25. זו איפוא הינה בתמצית המסגרת המשפטית הרלוונטית. על רקעה נתייחס עתה לפרטי הבקשה.

מן הכלל אל הפרט - התייחסות לבקשות העותרות

תגובה לסע' 11 לבקשה

26. **בסעיף 7 למכתבה**, מבקשת העותרת כי המשיבים יסבירו על פי איזה דין הוחזקו כלואים במתקן 1391 **קודם** להכרזתו כבית סוהר צבאי. למרות שמדובר בענין היסטורי, שאינו נדרש לבירור עתירה הצופה פני עתיד, מעלה העותרת שני טעמים המצדיקים לדעתה מסירת פרטים אלה. ראשית, לדעתה, התשובה תוכל להצביע על הדינים שיכולים - פוטנציאלית - להיות רלוונטיים לכלואים המוחזקים במתקן, ושנית, לטענתה, מידע זה יכול אולי לתמוך בטיעון כי "סודיות מולידה אי-חוקיות".

27. לדעת המשיבים, פרט זה אינו נדרש לבירור העתירה, כפי שנכתב במכתב התשובה לעותרת, וזאת מכמה טעמים:

ראשית, כאמור - השאלה לגביה ניתן הצו על תנאי, היא שאלה משפטית עקרונית, וממילא עברו ההיסטורי של מתקן 1391 אינו רלוונטי לבירור העתירה. ואכן, העותרת עצמה כותבת בבקשתה, כי העתירה צופה פני עתיד ולא נועדה לבחון מחדלי עבר, אם היו כאלה, וכיוון שכך הדבר, בודאי ששאלת העבר הרחוק אינה רלוונטית לבירור העתירה. (ויודגש, כי אי מסירת הפרטים לעותרת אין בה ללמד כי עצורים אמנם הוחזקו במתקן שלא כדין).

שנית, העותרת מנסה לעשות בעניין זה "מסע דיג", שכן אין בידיה כל מידע אודות החזקת עצורים במתקן שלא כדין. "מסע דיג", בודאי אינו לגיטימי במסגרת בקשה למתן "פרטים נוספים".

שלישית, המשיבים מסרו לעותרת, במפורש, מהם הדינים החלים על מעצרו של הכלואים במתקן (ראו התייחסות המשיבים בנספח ע/73, לסעיפים 5(א) ו-5(ב) למכתב בקשת הפרטים הנוספים של העותרת). לכן, ממילא העותרת אינה נדרשת לתשובה המבוקשת כדי להסיק איזה דינים יכולים לחול על החזקת עצורים במתקן, כפי שהיא טוענת בבקשתה.

רביעית, המשיבים חולקים על טענתה מרחיקת הלכת של העותרת, כאילו בהכרת "סודיות מולידה אי-חוקיות". למותר לציין, כי מדינת ישראל נאלצת לבצע פעולות רבות תחת מעטה של סודיות, מטעמים של שמירת בטחונה, והיא עושה כן על פי דין ובהתאם לדין. ולראיה; גם ההכרזה שניתנה לגבי מתקן 1391, שהכריזה עליו כבית סוהר צבאי בשנת 2002, נעשתה תוך שמירת סודיותו של המתקן (ובודאי לפני העתירות שהוגשו לבית המשפט הנכבד בענין המתקן). מכאן, שטענת העותרת הינה ספקולטיבית בלבד.

לטיוס - ומעל לכל - הרי שהשאלה "מתוקף מה נעשה בעבר שימוש במתקן 1391" (היינו, מתוקף אלו דינים הוחזקו במתקן זה עצורים בעבר), היתה אחת השאלות שבית המשפט כבר התבקש לחייב את המשיבים ליתן להן תשובה, במסגרת הבקשה שהגישה העותרת לצו ביניים, וכזכור, בקשה זו נדחתה על ידי בית המשפט הנכבד (ראו סעי' 14-15 לעיל).

בנסיבות אלה בודאי שלא ניתן לבקש לקבל מידע זה היום, במסגרת בקשה ל"פרטים נוספים".

מכל הטעמים הללו דין הבקשה הראשונה להדחות.

תגובה לסעי' 12 לבקשה

28. **בסעיף 8(ב)** למכתבה של העותרת, ביקשה העותרת כי המשיבים יאשרו, אם נכון שהחוקרים במתקן (או חלקם) הם חיילים השייכים לחיל המודיעין בצה"ל.

המשיבים מסרו לעותרת שפרט זה כלל אינו נדרש לבירור העתירה והם עומדים על תשובה זו.

כאמור, בהתאם לצו על תנאי שניתן על ידי בית המשפט הנכבד, עומדת על הפרק שאלה משפטיות עקרונית בלבד, והיא שאלת חוקיות שמירתו בסוד של מיקומו של מתקן חקירות מסויים. לשאלה זו אין כל קשר לשאלת זהות החוקרים במתקן, ובכל מקרה, מובן מאליו הוא, כי החוקרים במתקן מוסמכים לבצע את החקירות המנוהלות בו. ממילא, אין בסיס

לטענת העותרת העומדת בלב בקשה זו, כאילו המידע המבוקש נועד לברר אם לחוקרים יש או אין הסמכה לחקור נחקרים.

לפיכך גם בקשה זו זינה להדחות.

29. יודגש, כי הואיל והמשיבים סבורים כי פרט זה אינו נדרש לבירור העתירה, כלל לא התייחסו לשאלת סודיותו. ככלל, המשיבים אינם רואים עצמם מתויבים להצביע בפני העותרת על סודיותם של פרטים, אם אינם רלוונטיים לעתירתה, וככל שעשו כן – נעשה הדבר לפני משורת הדין.

למעלה מן הנדרש נבחר, כי בכל מקרה, התשובה לשאלה זו הינה סודית.

30. עוד יודגש, כי המדובר בפרטים שאותם ביקשה העותרת במפורש בבקשתה לצו ביניים, ובקשה זו, כאמור, נדחתה על ידי בית המשפט הנכבד.

31. לבסוף, ולמעלה מן הנדרש נציין, כי לאחרונה פנה הוועד נגד עינויים בישראל לח"מ ולפצ"ר בשאלה, מהיכן שואבים חוקרים בצה"ל - שאינם נמנים על מצ"ח - סמכות לחקור. מצורפת בזאת התשובה שניתנה על ידי הח"מ בענין, **שניתנה מבלי להתייחס להשתייכותם של החוקרים במתקן דווקא**; בתשובה זו הצביע הח"מ על קיומה של הסמכה אישית שניתנה לכל אחד מהחוקרים, לחקור לפי סעיף 12(1) לפקודת הפרוצדורה הפלילית (עדות).

תשובה זו, המסומנת א', ודאי צריכה להניח את דעת העותרת.

תגובה לסעי' 13 לבקשה

32. **בסעיף 14** למכתבה ביקשה העותרת פרטים רבים אודות כלל העצורים שהוחזקו במתקן 1391 מאז יום הקמתו, תפוסתו המירבית של המתקן, משכי זמן המעצר במתקן, נתינותם של עצורים שהוחזקו פרקי זמן ממושכים במתקן וכיו"ב. העותרת מבקשת גם כי המדינה תאשר, אם מי שנעצרו על ספינות נשק שנתפסו על ידי חיל הים שהו במתקן ועוד.

עמדת המשיבים היא שמסירת פרטים אלה אינה נדרשת לבירור העתירה, וממילא חלק מן התשובות הן חסויות.

33. לדעת המשיבים, דרישה זו אינה דרישה של פרטים נוספים, כי אם **שאלון** (מקיף) באשר לעברו של המתקן, מבנהו ופרטים אודות מי שהוחזקו בו. זאת ועוד, דרישה זו חורגת

מהיקפו של הצו על תנאי שהוצא בעתירה זו, הנוגע רק לסדירות מיקומו של המתקן. יתירה מזו, למעשה, הבקשה הינה למתן תשובות, בפירוט רב, אודות השימוש שנעשה במתקן בעבר - עניין אותו העלתה העותרת כבר בבקשתה לצו ביניים. אלא שבקשה זו נדחתה, כאמור, על ידי בית המשפט הנכבד, וממילא, בודאי שאין מקום להענות לה במסגרת הנוכחית.

עוד נוסף, כי בבקשתה טוענת העותרת, שמרגע שהמשיבים מסרו פרטים מינימליים בנושא הנדון בתצהיר התשובה - חייבים הם לפרט פירוט רב בנושא - ככל שתדרוש העותרת.

דא עקא, שההלכה קובעת במפורש כי אין בטענה זו ממש - ולענין זה נפנה להלכה בנדון, שהובאה בסעי' 24 לעיל.

עוד נוסף, כי כמצויין במכתב התשובה, חלק מהתשובות הינן חסויות בכל מקרה. לפיכך מכל הטעמים הללו, דין הבקשה להדחות.

תגובה לסעי' 14 לבקשה

34. **בסעיף 17 למכתבה**, ביקשה העותרת כי המשיבים יעבירו לעיונה את הנהלים הנוהגים במתקן וכן ביקשה לברר אם התנאים הנוהגים במתקן זהים לאלו שבכלל בתי הסוהר הצבאיים או רק בחלקם. כן ביקשה העותרת לברר באשר לתחולתם בזמן של נהלים אלה, דהיינו, מועד כניסתם לתוקף, ועוד.

35. העותרת טוענת כי משכללו המשיבים פרטים בנושאים אלה, ולו בתמצית, במסגרת כתב התשובה, עליהם לפרט לגביהם ככל הנדרש ע"י העותרת.

36. המשיבים טוענים, כי מסירת פרטים אלה אינה נדרשת לצורך בירור העתירה; בתשובתם לבקשת הפרטים הנוספים מסרו המשיבים לעותרת, כי פרטים מרובים אודות תוכן הנהלים ניתן למצוא בהודעת המדינה הקודמת שהוגשה לעתירה. בהודעה הקודמת הובאו הפרטים, שכן העתירה המקורית עסקה גם בתנאי המעצר במתקן. אלא שכזכור, סרב בית המשפט הנכבד להוציא צו על תנאי בנושא זה, ולפיכך, הפרטים אינם נדרשים לבירור העתירה, שעניינה השאלה העקרונית הנוגעת לחוקיות שמירת מיקומו של מתקן מעצר בסוד.

העובדה שהמשיבים מצאו לנכון לאזכר ענין זה בתמצית גם בכתב התשובה, ודאי אינה יוצרת "חובה" להשיב לכל שאלה בנושא זה, ולענין זה נשוב ונפנה לסעי' 24 לעיל, שם

מובאת ההלכה הקובעת כי "אין די באזכרת ענין בתצהיר התשובה כדי שניתן יהיה לבקש לגביו פרטים נוספים, אלא יש צורך לבחון אם הענין הנזכר בתצהיר התשובה נוגע לגדר הענינים העומדים לדיון על פי הצו על תנאי שניתן".

בענייננו, הצו על תנאי שהוצא ממוקד מאוד, וכל הפרטים המבוקשים בנושא דנו ודאי אינם רלוונטיים אליו.

37. זאת ועוד, לדעת המשיבים, הפרטים הנוספים שאותם מבקשת העותרת אינם אלא שאלון אודות המתקן ותנאי המעצר בו, וממילא הם אינם בגדר פרטים נוספים הנדרשים למסגרת הדיון בעתירה.

תגובה לסעי' 15 לבקשה

38. בסעיף 22 למכתבה, ביקשה העותרת פרטים נוספים אודות הביקורות הנערכות במתקן 1391, לאחר שהמשיבה מסרה בכתב תשובתה כי ביקורות כאלה נערכות במתקן על ידי גורמים שונים. העותרת מבקשת לקבל מידע אודות ממצאי הביקורות שנערכו במתקן, ככל שהן נוגעות לתנאי המעצר בו, לרבות – השירותים הכימיים בתאים מסוימים, ביקורות של "מומחה לפסיכיאטריה", צבע התאים, העדר מים זורמים ועוד.

39. המשיבים השיבו בענין זה לעותרת, כי פרטים אלה אינם נדרשים לבירור העתירה. תנאי ההחזקה במתקן אינם רלוונטיים לדיון ולא ניתן לגביהם צו על תנאי. למעלה מן הנדרש, השיבו המשיבים לעותרת, כי בהחלט היו מקרים בהם ביקורות הביאו לשיפור תנאי ההחזקה במתקן. עוד יודגש, בהקשר זה, כי המשיבים אינם "מודים" בקיומן של הפרות חוק במתקן, כפי שטוענת העותרת.

עצם העובדה שבכתב התשובה הוזכר בתמצית נושא "קיומן של ביקורות", ודאי אינו מאפשר - במסגרת "ביקשה לפרטים נוספים" - לבקש פרטי פרטים אודות ממצאי הביקורות הללו, שכן התשובות לכך כלל אינן רלוונטיות לנושא שלגביו יצא צו על תנאי.

תגובה לסעי' 16 לבקשה

40. בסעיפים 24(א) ו - (ד) למכתבה, ביקשה העותרת לקבל פרטים בעניין החלטות שיפוטיות על קיום דיונים במתקן בדלתיים סגורות, בנוגע להארכות מעצר, ובכלל זה ביקשה לקבל פרוטוקולים של אותם דיונים.

41. המשיבים השיבו לעותרת כי שאלותיה בעניין זה לא נדרשות לבירור העתירה, וציינו, למעלה מן הנדרש, כי מדובר במקרים בודדים בלבד שבהם שופטים קיבלו החלטה על קיום דיון במתקן. כן הוסיפו, כי אם היו השופטים סבורים שיש מקום לאפשר נוכחות קהל בדיונים אלה, היה הדיון מתקיים בודאי בבימ"ש ולא במתקן.

לכל הפרטים המבוקשים בנושאים אלה ע"י העותרת, אין שום קשר לצו על תנאי שיצא בעתירה. אשר על כן דין הבקשה להדחות.

לכך נוסף, כי בקשה לקבלת מסמכים (פרוטוקולים) בודאי אינה בגדר בקשה לפרטים נוספים.

עוד נוסף, כי אין כל בסיס לטענת העותרת המועלית בבקשה, המייחסת התנהגות פסולה לשופטי ישראל. לצערנו, העותרת הטיחה האשמות כוללניות בנדון ללא כל סיבה או בסיס.

תגובה לסעי' 17 לבקשה

42. **בסעיף 25 למכתבה**, ביקשה העותרת פרטים בנוגע לעתירת אסירים שהגישו דיראני ועובייד, שעסקה בתנאי המעצר שלהם. בתגובה, המשיבים השיבו, כי בנושא תנאי המעצר לא הוצא צו על תנאי ולכן התשובות לשאלותיה של העותרת אינן נדרשות לצורך בירור העתירה. כפועל יוצא מכך, אין כל עילה לבקשת פרטים נוספים בנדון.

43. העותרת **מודה** כי בענין זה אין עילה למתן פרטים נוספים, אלא שלדבריה, מבקשת היא להסתמך בעניין זה על עקרון תום הלב; היא סבורה כי עקרון תום הלב מחייב את המדינה כבעל דין "להשלים את התמונה" שעוותה, כלשונה של העותרת, בשל התנהגותה של המדינה. טענתה של העותרת היא כי בהתייחסותה של המדינה בסעיף 15 לכתב התשובה לעניינם של דיראני ועובייד, הוצגו דברים בצורה סלקטיבית, שיצרה "רושם מוטעה שעלול להשפיע על ביהמ"ש- ושמא לכך הכוונה".

44. המשיבים דוחים את טענתה של העותרת כי הציגו דברים בצורה סלקטיבית /או בצורה היצרת רושם מוטעה. לדעת המשיבים, עקרון תום הלב, עליו מבקשת העותרת להסתמך, צריך היה להנחותה להימנע מהטלת האשמות שווא חסרות שחר, בדבר תום ליבם של המשיבים, החוזרות ונשנות בבקשתה.

45. בכל מקרה, כאמור בסעיף 24 לתגובה זו, לא כל ענין המוזכר בתצהיר תשובה מהווה עילה לבקשת פרטים נוספים לגביו ויש לבחון כל בקשה לפרטים נוספים, על פי השאלה אם היא

מתייחסת לגדר העניינים העומדים לדיון על פי הצו על תנאי שניתן, או שמא הבקשה הינה, במהותה, בקשה לגילוי מסמכים, שאלון או חקירה נגדית.

46. עניין עתירת האסירים שהגישו זיראני ועוביד הובא, למעלה מן הנדרש, כפי שצויין במפורש בכתב התשובה, שכן עניין תנאי הכליאה במתקן חורג מהיקפו של הצו על תנאי, ועל כן בודאי אין מקום למתן פרטים נוספים בנדון.

תגובה לסעי' 18 לבקשה

47. בסעיף 28 למכתבה, שואלת העותרת על הובלת העצורים במסלולים סיבוביים בעת הובלתם בתחומו של מתקן 1391. המשיבים השיבו לכך כי התשובה אינה נדרשת לבירור העתירה. עתה חוזרת העותרת על שאלותיה וטוענת לחוסר עקביות של המשיבים בנקיטת הפרקטיקה האמורה.

48. המשיבים חוזרים ומבהירים כי התשובה לשאלה זו אינה דרושה לבירור העתירה, שעניינה חוקיות סודיות מקומו של המתקן ולא חוקיותה של פרקטיקה זו או אחרת הנהוגה במתקן. אם סבורה העותרת כי קיימת פרקטיקה המהווה אמצעי פסול בחקירה, תואיל העותרת ותתקוף פרקטיקה זו במישרין בעתירה נפרדת.

49. ויודגש: גם פרקטיקה שטעמה נובע מסודיות מקומו של המתקן, אין מקום לדיון בה במסגרת העתירה הנוכחית, שכן גם אם יש לטעמה של העותרת פגם בחוקיותה של פרקטיקה מסוימת, שבגינו יש לפוסלה, לא יהיה בכך כדי להשליך על עצם השאלה העקרונית שעל הפרק, בדבר חוקיות שמידת מיקומו הגיאוגרפי של מתקן מעצר בסוד, אלא לכל היותר יהיה בכך כדי להשליך על חוקיותה של אותה פרקטיקה.

תגובה לסעי' 19 לבקשה

50. בסעיף 30 למכתבה, ביקשה העותרת פרטים שונים על מגעיהם של כלואים עם החוץ; פרטים אודות משלוח מכתבים למתקן, פגישות עם כהן דת, פגישות עם בני משפחה, פגישות עם עורכי דין, נציגי הצלב האדום ועוד.

51. המשיבים השיבו לעותרת, כי השאלה אינה בגדר "שאלה לפרטים נוספים" על פרטים עובדתיים או משפטיים שנמסרו בכתב התשובה ולפיכך אינה מחייבת מענה. יתירה מכך, מתן התשובה לחלק משאלות אלה מצריך עבודת איסוף רבה וכלל לא ברור אם ניתן לרכז

את כל הנתונים. למעלה מן הנדרש ציינו המשיבים, כי בתקופת חקירה, אין זכות לקבל ולשלוח מכתבים וכי עצורים ששהו במתקן נפגשו עם עו"ד ונציגי צל"א, כאשר לא היתה מניעה לכך.

52. עתה חוזרת העותרת על בקשתה.
53. המשיבים חוזרים ומבהירים כי השאלה לגביה הוצא צו על תנאי היא שאלה משפטית עקרונית הנוגעת לשאלת חוקיות שמירת מיקומו של מתקן מעצר בסוד, וצו זה אינו נוגע לעניינם של נחקרים מסוימים שהוחזקו במתקן, ואף אינו עוסק בנושא של זכויות הנחקרים.
54. כתשתית הנדרשת לדיון עקרוני זה עומדת הצהרת המשיבים כי עצורים במתקן זכאים לכלל הזכויות המגיעות להם על פי דין, ולמען הסדר ספק ציינו המשיבים, כי עצורים ששהו במתקן נפגשו עם עורכי דין ועם נציגי הצלב האדום, כאשר לא הייתה מניעה לכך מטעמי החקירה. המשיבים ביקשו להבהיר ולהדגים בכך, כי סודיות המתקן לא מנעה קיום קשרים עם החוץ אשר היו מתאפשרים אילו לא היה מקום המתקן סודי. מכל מקום, הפירוט הנדרש בבקשה לא רק שאינו פירוט של "פרטים נוספים" לגבי מידע עובדתי שהובא בבקשה, אלא שגם אינו יכול לסייע לבירור השאלה העומדת בלב העתירה.
55. ושוב, אילו קופחה זכותו של נחקר לקשר עם החוץ, הרי היה הדבר ניתן לתקיפה לגופו של ענין, אולם ענין זה אינו נוגע לשאלת חוקיות סודיות מיקומו של המתקן.
56. העותרת הוסיפה וטענה בהקשר זה, כי ב"כ המשיבים לא טען שהשאלה לא רלוונטית (עמוד 9 פסקה שניה לבקשה). ב"כ המשיבים מבהיר בזאת כי לטעמו השאלה אכן איננה רלוונטית לברור עניינה של עתירה זו, ולכך התכוונה התשובה שנכללה במכתבו.

תגובה לסעי' 20 לבקשה

57. **בסעיף 31(ג) למכתבה**, ביקשה העותרת לברר האם שרי הממשלה רשאים לבקר במתקן 1391. המשיבים השיבו כי אין המדובר בבקשה לפרטים נוספים.

58. עתה חוזרת העותרת על בקשתה וטוענת כי המדובר בשאלה להבהרת האמור בסעיף 41 לכתב התשובה, העוסק בקיומה של ביקורת פרלמנטרית, ע"י חברי כנסת המכהנים בוועדת המשנה לשירותים חשאיים של ועדת החוץ והביטחון של הכנסת.

59. המשיבים תמהים תחילה, מדוע מבקשת העותרת לשים דברים בפהם; כאילו מענה של המשיבים, כי הענין אינו בגדר בקשה לפרטים נוספים, מביא למסקנה בענין אחר לחלוטין (דהינו, כאילו שרי הממשלה וסגניהם אינם רשאים, כביכול, לבקר במתקן). כעולה מעיון במכתב התשובה, המשיבים כלל לא התייחסו בתשובתם לענין זה.

60. לגוף הבקשה נאמר, כי דומה שהעותרת אינה מבחינה בין ביקורת פרלמנטרית, של הרשות המחוקקת, נושא התייחסותם של המשיבים בסעיף 41 לתשובתם, לבין הביקורת של הרשות המבצעת.

כתב התשובה עוסק בביקורת פרלמנטרית - ואילו שאלת העותרת עוסקת בענין אחר - ועל כן אין מדובר בבקשה לפרטים נוספים על מידע שהובא בתשובה.

למעלה מן הנדרש נסב את תשומת הלב למידע שהובא בסעי' 12 לכתב התשובה, לפיו שני שרי משפטים - השייכים כידוע לממשלה - ביקרו בשנים האחרונות במתקן.

תגובה לסעי' 21 לבקשה

61. **בסעיפים 32(ד) ו - (ה) למכתבה**, שאלה העותרת אם מתקן 1391 הועבר ממקום למקום במשך השנים וכן ביקשה פרטים באשר למתקן כליאה שפעל, לטענתה, בגדרה.

62. המשיבים השיבו לעותרת כי פרטים אלה אינם נדרשים לבירור העתירה, ובכל מקרה, אין זו בקשה לפרטים נוספים שפורטו בכתב התשובה.

63. בתגובה טוענת העותרת, כי מידע זה נדרש לצורך הבנת פרשנותם של המשיבים לאופן שבו ניתן להכריז על מתקן כמתקן מעצר, כאשר מיקומו הגיאוגרפי אינו מוזכר במפורש בהכרזה.

64. אלא ששוב, מבקשת העותרת ל"דוג" אחר מידע, שאינו רלוונטי להיקף הדיון בעתירה, בהתאם לצו על תנאי שהוציא בית המשפט הנכבד. התשובה לשאלות העותרת בסעיפים אלה, אינה רלוונטית כלל לשאלה העקרונית דנן - ועל כן אין היא בגדר בקשה לפרטים נוספים.

לסיכום

65. הלכה למעשה, בקשה זו של העותרת אינה בקשה לפרטים נוספים; המדובר בפועל **בשאלון**, אם לא **בחקירה נגדית**, המופנה למשיבים בדבר תשובתם לעתירה. בדרך זו, מבקשת העותרת לעקוף את היקפו המצומצם של הצו על-תנאי שהוציא בית המשפט, וכן מבקשת היא - בשאלות מסוימות - לנסות לגלות את סודותיהם של המשיבים.

66. זאת ועוד, העותרת מבקשת, בחוסר תום לב, לעקוף את החלטתו המפורשת של בית המשפט הנכבד, שלא להוציא צו ביניים אותו ביקשה העותרת, ומבקשת היא ללא היסוס לחייב את המשיבים להשיב לשאלות, שבקשה קודמת לחייב אותם להשיב להן - **נדחתה על ידי בית המשפט**.

יתירה מזו, העותרת אף אינה טורחת לציין בפני בית המשפט כי בקשתה זו כבר נדונה - ונדחתה.

67. אף שהמשיבים הניחו בפני בית המשפט הנכבד את התשתית העובדתית המלאה הנדרשת לבירורה של העתירה, הנוגעת **לשאלה העקרונית של חוקיות חיסיון מיקומו הפיסי של מתקן מעצר**, דומה שהעותרת לא אמרה נואש והיא מבקשת לחזור ולהביא בפני בית המשפט הנכבד את מכלול טענותיה, לגביהן סירב בית המשפט הנכבד להוציא צו על תנאי, העוסקות בתנאי המעצר, בטענות אודות עצורים ספציפיים במתקן ועוד.

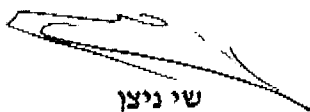
68. ככל שביקשה העותרת פרטים רלוונטיים להיקף הדיון בעתירה, מעבר לפרטים שנמסרו בכתב התשובה - מסרו המשיבים לעותרת במכתבם מיום 6.7.04, את הפרטים הללו, ואף מסרו לעותרת פרטים למעלה מן הנדרש לבירור העתירה.

מעבר לכך, אין מקום למסור מידע נוסף - כמבוקש על ידי העותרת.

69. נוכח כל האמור לעיל, סבורים המשיבים כי דין בקשה זו להידחות.

היום: י"ג חשוון תשס"ה

28 אוקטובר 2004

שי ניצן

המשנה לפרקליט המדינה

(תפקידים מיוחדים)

מדינת ישראל

משרד המשפטים
פרקליטות המדינה

כ"ז אלול תשס"ד
13 ספטמבר 2004

לכבוד
עו"ד גבי לסקי
הוועד הציבורי נגד עינויים בישראל
ת.ד. 4634
ירושלים 91046

ח.נ.,

הנדון: פנייתך בענין העדר סמכויות חקירה לחוקרים צבאיים וחילים

אחרים אשר אינם נמנים על שורות מצ"ח

סמך: מכתבך מיום 23.6.04

מכתבי מיום 12.8.04

לאחר קבלת תגובת הגורמים המוסמכים, הריני להשיבך כדלקמן.

1. במכתבך שבסמך טענת כי קיימים חוקרים צבאיים אשר חקרו עצורים במתקן 1391 מבלי שהיתה להם סמכות חקירה עפ"י חוק.

בירורי העלו כי אכן, קיימים חוקרים צבאיים (שלא נוכל לפרט לאיזו יחידה הם שייכים), החוקרים בנסיבות מיוחדות חשודים בעבירות פליליות, למרות שאינם נמנים על מצ"ח. אלא שבניגוד לנטען על ידך, חוקרים אלה מוסמכים לתקור מכוח החוק.

בדומה לסמכותם של חוקרי השב"כ טרם חקיקתו של חוק שירות הביטחון הכללי, התשס"ב - 2002, נסמכת גם סמכותם של חוקרים אלה על הסמכה אישית הנתונה לכל אחד מהם לפי סעיף 2(1) לפקודת הפרוצדורה הפלילית (עדות), לחקור עבירות מסוימות שהוגדרו במפורש בכתב ההסמכה.

2. אזכירך, כי בית המשפט העליון התייחס בבג"ץ 5100/94, 4054/94 הוועד הציבורי נגד עינויים בישראל נ' ממשלת ישראל, אליו התייחסת בחלקו במכתבך, לחוקיותה של הסמכה שכזו לחקור, בקובעו:

"מכוחה של הוראה זו (סעיף 12) לפקודת הפרוצדורה הפלילית (עדות) - ש.ג.) הסמיך שר המשפטים באופן פרטני חוקרים של השב"כ, ששמותיהם מפורטים בכתב ההסמכה, לערוך חקירות על ביצוע עבירות בתחום הפעילות החבלנית העוינת. נמסר לנו, כי בכתבי ההסמכה הסמיך שר המשפטים את חוקרי השב"כ ששמותיהם מפורטים בכתובים, לערוך חקירות בתחום לביצוע עבירות... נראה לנו - ולא נטען בפנינו אחרת - כי בכך באה שאלת סמכות החקירה על פתרונת. מכוח סמכות זאת, דין חוקרי השב"כ, לצורך ניהול חקירה, כדין שוטרים. אם פתרון זה רצוי הוא, ואם אין מקום להסדיר בתוק את סמכויות החקירה של חוקרי השב"כ - זו היא שאלה שלא נביע בה כל עמדה (שם, בע' 834).

3. נמצא, כי חוקרים אלה מוסמכים לחקור מכוח הדין והנושא בכללותו אף עמד במבחן בג"ץ.
4. לכך אוסיף, כי הצורך בהסמכת אנשי צה"ל הרלוונטיים לחקור, כאמור, נבע בשל תפקידם הייחודי, הקשור בשמירה על ביטחון המדינה.
5. בהמשך לכך אבקש לציין כי במכתבך הנך נסמכת על תצהירים שהוגשו בעתירה שבבג"ץ 9733/03 המוקד להגנת הפרט נ' מדינת ישראל ואח', מהם הנך למדה, כי חוקרים צבאיים נקטו - כביכול - באמצעים "בלתי חוקיים ובלתי אנושיים" במתקן 1391.
- לענין זה כבר התייחסתי במכתבי הקודם מיום 12.8.04, בו ציינתי כי הטענות שהועלו על ידי המצהירים בבג"ץ 9733/03, אליהן התייחסתם במכתב, הוכחו ברובן בתשובת המדינה לעתירה זו. באופן פרטני, הטענות לגבי חוקרים צבאיים שנכללו בתצהירים, הוכחו בכללותן.
6. בנוסף, הרי שרוב רובם של המצהירים שתצהיריהם צורפו לעתירה, כלל לא נחקרו ע"י חוקרים השייכים לצה"ל. המדובר במי שנחקרו על ידי חוקרי שירות הבטחון הכללי, אשר פעל במתקן 1391 במשך תקופה מוגבלת, ולא על ידי חוקרי צה"ל, כנטען במכתבך.
7. זאת ועוד, עיון בתצהירים הנ"ל מגלה, כי מבין הנחקרים הספורים שנתקרו על ידי חוקרים השייכים לצה"ל, רק אחד (מוסטפא דיראני) העלה טענות כנגד חוקריו (להבדיל, לצורך הענין, מטענות לגבי תנאי הכליאה במקום - אליהן התייחסנו בהרחבה בתגובה המקדמית של

המדינה). והנה, בענין זה נערכה חקירת מצ"ח, אשר העמיקה חקור, וממצאיה שללו את המעשים החמורים שיוחסו לחוקרים.

8. אף שסעי' 6-9 אינם רלוונטיים ישירות לנושא העומד בלב מכתבך, מצאתי לנכון לציין עובדות אלה כדי להעמיד דברים על דיוקם.

ב ב ר כ ה,
 שי ני צן
 המשנה לפרקליט המדינה
 (תפקידים מיוחדים)

העתק: הפצ"ר